

סינולוקס

סינולוקס הינה אנטיביוטיקה רחבת טווח בעלת פעילות בקטריוצידיה, הפועלת נגד מגוון רחב של זיהומים בכלבים וחתולים.

הרכב התרופה: אמוקסיצילין וחומצה קלוולנית ביחס של 1:4.

בזכות החומצה הקלוולנית, אורגניזמים רבים בעלי עמידות לפניצילינים כן רגישים לסינולוקס.

פתרונות רבים במוצר אחד

עמידות לאנטיביוטיקות רבות מושגת על ידי אנזימים מסוג β -lactamase, ההורסים את האנטיביוטיקה לפני שהיא פוגעת בחיידק. ה-clavulanate שבסינולוקס מנטרל את מנגנון ההגנה הזה על ידי הפסקת פעילות ה- β -lactamase. כך הופך החיידק רגיש לפעילות הבקטריוצידיה של האמוקסיצילין גם בריכוזים שאינם גבוהים במיוחד.

טווח הפעילות של סינולוקס נותן מענה למגוון רחב של זיהומים:

אירוביים
אנאירוביים
גרם חיוביים
גרם שליליים

מאפיינים נוספים:

- קוטל חיידקים במהירות - מגדיל את הסבירות של ריפוי קליני מהיר.
- נספג היטב ובעל חדירות גבוהה - מבטיח רמות גבוהות של התרופה באזור הזיהום המספיקות להשגה של הצלחה קלינית.
- קל למתן - תודות לטעמן הערב, הטבליות נאכלות ברצון על ידי כלבים וחתולים.
- מינון פשוט של פעמיים ביום
- יעילות גבוהה

יתרונות התרופה על פני פורמולציה הומאנית:

- בכל מינוני הסינולוקס נשמר יחס של 1:4 בין אמוקסיצילין לחומצה קלוולנית. זהו היחס הרצוי בין שני המרכיבים עבור כלבים וחתולים. בפורמולציות הומאניות היחס בין שני המרכיבים הללו משתנה ולא נבדק אם הוא מתאים לכלבים וחתולים. יחס שונה מ-1:4 עשוי להפחית מהיעילות ולגורם לתופעות לוואי במערכת העיכול
- סינולוקס הינה תרופה וטרינרית שעברה מבחנים in vitro ונבדקה קלינית על בעלי חיים. כלומר, תכונותיה הפרמקוקינטיות והפרמקודינמיות, יעילותה ותופעות לוואי אפשריות ידועות ומבוססות על מחקר ופיתוח של חברת זואטיס.

מצבים קליניים שכיחים המגיבים לטיפול בסינולוקס בכלבים וחתולים:

- פיזדרמה שטחית ועמוקה
- זיהומים של רקמה רכה (כגון אבצסים, צלוליטיס, דלקת בשקים אנאליים ועוד..)
- זיהומים פריודונטליים
- זיהומים בדרכי השתן
- זיהומים בדרכי הנשימה (עליונות ותחתונות)
- אנטריטיס

מינון: 12.5 מ"ג/ק"ג, פעמיים ביום, דרך הפה.

משך הטיפול:

במרבית המקרים מספיק טיפול של 5-7 ימים.
במצבים עיקשיים מומלץ לטפל בסינולוקס לזמן ממושך יותר. לדוגמא:

- זיהומי עור: 10-20 ימים
- זיהומים במערכת השתן: 10-28 ימים
- זיהומים במערכת הנשימה: 8-10 ימים

התוויות נגד: סינולוקס אינו מתאים לארנבונים, גרבילים, אוגרים ושרקנים.
יש לנהוג בזהירות בעת מתן התכשיר לאוכלי עשב קטנים מאוד אחרים.

אזהרות למטפל בבעל החיים:

פניצילינים וצפלוספורינים עלולים לגרום לרגישות יתר (אלרגיה) עקב הזרקה, שאיפה, בליעה או במגע עם העור.
רגישות יתר לפניצילינים עלולה לגרום לרגישות צולבת לצפלוספורינים ולהיפך. תגובה אלרגית לחומרים אלו עלולה לעיתים להיות חמורה.
אין לבוא במגע עם התכשיר אם ידועה רגישות או כאשר חל איסור לעבוד עם תכשירים אלו. יש להשתמש בתכשיר בזהירות כדי להמנע מחשיפה,
תוך כדי שימוש בכל אמצעי הזהירות המומלצים. במידה ופיתחת תסמינים לאחר חשיפה, כגון פריחה, עליך לפנות לקבלת עזרה רפואית ולהראות לרופא אזהרה זו.
נפיחות בפנים, בשפתיים או בעניים או קשיי נשימה הינם תסמינים חמורים יותר ודורשים עזרה רפואית דחופה. יש לשטוף את הידיים בתום השימוש.